

Núvols vesprals

Robinson Jeffers

Enormes muntanyes es formen sobre Point Lobos i en el crepuscle,

figures de foc sobre els murs de la tempesta de la nit,

escuma d'or en gorgues de foc i la gran filera d'àngels guerrers:

somnis congriant-se en l'espès cervell de la terra —el cel és la volta del crani—, al llindar del son:

pobre terra, tu, com els nostres infants torturats de confusos desigs, somnies?

Tempestes més feixugues, guerres més nobles, més alteroses muntanyes, focs més lliures

en impossibles promontoris...□ com una noia pobra

que anhela un promès més alt i abellidor i, per a ella, una cabellera d'or,

i somnia un món millor en el seu llit fred, abans de l'alba.

Els somnis són bells; els esclaus de la forma són també bells; jo he crescut per a creure

que una pedra és un coixí millor que moltes visions.

(1925-1926)

Una antologia de la lírica nord-americana. Mèxic: Edicions Lletres, 1951

Traducido por Agustí Bartra